

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/7 Br

in de klacht nr. 084.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een uitgebreide inboedelverzekering gesloten voor de inboedel van haar woning. De verzekering is op basis van nieuwwaarde. Een uitzondering daarop maken de op de verzekering toepasselijke bijzondere polisvoorwaarden in artikel 3 voor onder meer 'zaken van 10 jaar of ouder'. Daarvoor geldt schadevaststelling op basis van dagwaarde.

In artikel 7 van de op de verzekering van toepassing zijnde algemene verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

'(...)

De verzekerde is, op straffe van verlies van zijn rechten uit de polis, verplicht:

(...)

- de maatschappij alle van belang zijnde gegevens te verstrekken;

(...)

- zich te onthouden van alles wat de belangen van de maatschappij zou kunnen schaden;

(...)'.

Klaagster heeft bij verzekeraar aangifte gedaan van een inbraak op 12 februari 1999 in haar woning. Blijkens het door klaagster ingediende schade-aangifteformulier heeft klaagster naar aanleiding van desbetreffende vragen in het formulier, het volgende als vermist opgegeven:

- een Blaupunkt t.v., gekocht in 1992 voor f 1.800,-, huidige aanschafprijs f 1.000,-
- een Philips t.v., gekocht in 1997 voor f 498,-, huidige aanschafprijs f 398,-
- een audio-installatie (tuner, cd-speler, voorversterker, eindversterker)
- kabels, waarde f 500,-, behorende bij de audio-installatie
- 20-25 c.d.'s
- een lederen jas, gekocht in 1996 voor f 1.800,-, huidige aanschafwaarde f 1.500,-
- gehuurde bouwdroger, dagwaarde f 3.850,-, f 200,- borg

Verzekeraar heeft de schade door een expert laten onderzoeken. Deze heeft daarover op 5 mei 1999 een voorlopig rapport en op 20 mei 1999 een definitief rapport uitgebracht. Blijkens deze rapporten heeft klaagster van een aantal als ontvreemd geclaimde zaken een te hoge aanschafprijs of een onjuist, recenter aanschafjaar opgegeven en heeft klaagster dat erkend. Op 22 oktober 1999 heeft de expert nog aanvullend gerapporteerd.

Blijkens een brief van 5 november 1999 van verzekeraar aan klaagster heeft hij niet uitgekeerd de gevorderde schade aan de audio-installatie inclusief de kabels, de Philips t.v. en de lederen jas op grond van de door klaagster verstrekte onjuiste opgave omtrent die zaken. Blijkens de brief heeft hij op basis van de bevindingen van de expert voor de gevorderde schade aan de gehuurde apparatuur een bedrag van f 1.131,60 uitgekeerd en voor de Blaupunkt t.v. en de c.d.'s een bedrag van respectievelijk f 350,- en f 625,-. Ook heeft hij uitgekeerd de door de expert vastgestelde schade aan de opstal ten bedrage van f 261,44. Aldus heeft verzekeraar aan klaagster in totaal f 2.106,60 uitgekeerd.

De klacht

Na de inbraak heeft klaagster een lijst samengesteld waarop de inboedel staat genoemd, die niet meer aanwezig was. Vermelding en waardering van de gestolen zaken heeft plaatsgehad op basis van de van toepassing zijnde bijzondere polisvoorwaarden, die in artikel 3 bepalen dat de verzekering naar nieuwwaarde is, behoudens enkele uitzonderingen. Volgens artikel 1.9. van die voorwaarden is nieuwwaarde: 'Het bedrag dat nodig is voor het aanschaffen van nieuwe zaken van dezelfde soort en kwaliteit'. Daarom heeft klaagster de nieuwwaarde van haar gestolen inboedel opgegeven aan verzekeraar.

Uit het onderzoek van de door verzekeraar ingeschakelde expert blijkt dat klaagster een onware opgave heeft gedaan van de audiovisuele apparatuur, de bekabeling hiervan, de televisies en de lederen jas. Zij zou een beduidend hoger bedrag hebben geclaimd dan waarvoor deze zaken gekocht waren. Die verkeerde voorstelling zou geen betrekking hebben op de door haar opgegeven huidige aanschafprijzen (nieuwwaarden), maar op de opgegeven historische aanschafprijzen. Omdat klaagster een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven (niet de werkelijke aanschafprijs heeft opgegeven) heeft verzekeraar een aantal zaken niet vergoed.

Het standpunt van verzekeraar betreffende de aanschafprijzen is echter onjuist en irrelevant. Dat standpunt is irrelevant, omdat uit de polisvoorwaarden niets blijkt van aanschafwaardes. Nu de verzekering is naar nieuwwaarde, is de aanschafwaarde niet van belang. Waarom verzekeraar toch wil worden ingelicht over de "aanschafprijs van

toen" is niet duidelijk. Mogelijk houdt dat verband met een controlemogelijkheid dat verzekerden daadwerkelijk de gestolen zaken in hun bezit hadden, doch in klaagsters geval staat dat bezit reeds vast. Verzekeraars standpunt is onjuist, omdat klaagster op het schade-aangifteformulier, in ieder geval met betrekking tot de audio-installatie, niets heeft vermeld over aanschafwaardes. De pro-forma factuur die zij later heeft overlegd betreft juist de aanschafprijs van thans.

Het vorenstaande betekent dat niets vergoeding van audio-installatie met de kabels en de lederen jas in de weg staat. Ook de Philips t.v. moet door verzekeraar worden vergoed. Verzekeraar stelt dat klaagster met betrekking tot deze t.v. een verkeerd aanschafjaar heeft genoemd. Zo dat al juist zou zijn, dan is dat in ieder geval niet opzettelijk gebeurd, temeer niet nu de polisvoorwaarden bepalen dat de schade aan de inboedel pas wordt vastgesteld op basis van dagwaarde voor "zaken van 10 jaar of ouder".

De polisvoorwaarden van verzekeraar zijn verre van duidelijk en mogen dus niet ten nadele van klaagster worden uitgelegd. Met geen woord wordt immers gerept over het begrip "aanschafwaarde". Klaagster licht dat toe. De vermelding in de polisvoorwaarden dat vergoeding plaatsvindt op basis van nieuwwaarde, betekent dat het de verzekerde vrijstaat de in zijn/haar ogen geldende nieuwwaarde, naar de situatie nu, op te geven. Klaagster vindt dan ook dat haar niets te verwijten valt.

Het standpunt van verzekeraar

De klacht komt er op neer dat klaagster niet ontkent dat zij een onjuiste opgave heeft gedaan van de aanschafjaren en aanschafprijzen, maar dat zij meent dat zulks niet relevant is, nu zij verzekerd is op basis van nieuwwaarde. Klaagster relateert het antwoord op de vraag of er een onjuiste opgave is gedaan aan de polisdekking of -omschrijving. Dit uitgangspunt is echter onjuist. Het antwoord moet worden gerelateerd aan de vraagstelling op het schade-aangifteformulier, respectievelijk de vragen die de toedrachtsonderzoeker of schaderegelaar stelt. Het vragen naar de historische aanschafwaarde is relevant voor de schadevaststelling (op nieuwwaardebasis). De vragen zijn zonder meer duidelijk.

De schade-afwikkeling heeft plaatsgehad in overeenstemming met de uitspraken van de Raad van Toezicht.

Verzekeraar vindt dat hij een in rechte verdedigbaar standpunt heeft ingenomen.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. Zij heeft de schade op correcte wijze gemeld.

Het oordeel van de Raad

1. Blijkens artikel 7 van de polisvoorwaarden is de verzekerde, op straffe van verlies van zijn rechten uit de polis onder meer verplicht om de maatschappij alle van belang zijnde gegevens te verstrekken.

Blijkens het na de schademelding door verzekeraar aan klaagster toegezonden en vervolgens door haar op 15 februari 1999 ingevulde, ondertekende en geretourneerde schadeformulier wenste verzekeraar terzake van elk der beschadigde of vermiste voorwerpen – naast een omschrijving van die voorwerpen – opgave van achtereenvolgens de aanschafdatum, de 'aanschafprijs toen', 'de aanschafprijs nu', de aard van de schade en de herstelkosten.

2001/7 Br

Aldus bracht verzekeraar tot uiting welke gegevens voor hem bij de beoordeling en de vaststelling van de schade van belang waren. Op grond van het bepaalde in artikel 7 van de polisvoorwaarden was klaagster verplicht de door verzekeraar gevraagde gegevens naar waarheid mede te delen.

2. Mede op grond van tegenover de door verzekeraar ingeschakelde expert afgelegde verklaringen van klaagster

staat vast dat door haar ten aanzien van een aantal voorwerpen aanschafprijzen en – data in het schadeformulier zijn opgenomen, die in aanzienlijke mate afweken van de werkelijke aanschafprijzen en – data. Dat geldt in elk geval ten aanzien van de lederen jas en de Philips televisie.

Ten aanzien van de audio-installatie werden weliswaar op het schadeformulier geen aanschafprijzen genoemd, maar blijkt het rapport van de expert werd door klaagster aanvankelijk een totale feitelijke aanschafwaarde opgegeven van f 8.000,-, terwijl later bleek dat deze installatie bij de aanschaf in totaal f 3.500,- of f 4.000,- had gekost.

3. Onder deze omstandigheden is verdedigbaar – zie onder meer uitspraak nr. II-96/40 van de Raad – het standpunt van verzekeraar dat klaagster met betrekking tot de audio-installatie, inclusief kabels, de Philips televisie en de lederen jas een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven en dat diensgevolge haar recht op schade-uitkering in zoverre is vervallen. Evenzo is verdedigbaar dat verzekeraar met betrekking tot de overige voorwerpen slechts dat bedrag heeft uitgekeerd dat met toepassing van strenge regels van bewijslevering is komen vast te staan. Dit wordt niet anders doordat de onderhavige verzekering is gesloten op basis van nieuwwaarde noch door de omstandigheid dat in het aangifte-formulier wordt gevraagd naar de 'aanschafprijs toen' maar dit begrip niet voorkomt in de toepasselijke polisvoorwaarden.

4. Verzekeraar heeft door te handelen als voormeld de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 22 januari 2001 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen en Mr. Th.B. ten Kate, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)